

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 12 d. Nr. 21RE3-153 (AG3-123/23-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., liudytojai X. X.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. Y. (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. liepos 5 d. pateikė Komisijai skundą, kuriuo prašo „panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija arba atsakovė) Statybos ir renovacijos skyriaus 2025 m. liepos 4 d. atsakymą Nr. GP-876“ (*reikia suprasti – Administracijos 2025 m. liepos 4 d. raštą Nr. SG-1005 „Dėl pakartotinio kreipimosi“*, toliau – Raštas), „įpareigoti atsakovę atlikti papildomą patikrinimą skirtingomis paros dienomis ir savaitgaliais“ bei „įpareigoti atsakovę kreiptis į Valstybinę mokesčių inspekciją, policiją ir UAB „Šiaulių vandenys“ dėl papildomos objektyvios informacijos apie veiklos pobūdį ir apimtį“.

Skunde pareiškėjas nurodo, kad 2025 m. liepos 4 d. Administracijos Statybos ir renovacijos skyrius pateikė atsakymą Nr. GP-876 į jį (*neaišku, ką pareiškėjas vadina daugiskaita*) pakartotinį skundą dėl neteisėtai vykdomos veiklos gyvenamojoje aplinkoje, adresu [duomenys neskelbtini]. Anot pareiškėjo, Administracijos atsakyme, remiantis vien tik minėto adreso savininko paaiškinimu, teigiama, kad veikla šiuo metu nevykdoma, nors, pareiškėjo teigimu, 2025 m. birželio 10 d., vietoje atlikus patikrinimą, savivaldybės atstovai patys užfiksavo rūkstančius dūmus, iš pastato išėjusius asmenis ir žmonių buvimą pirtyje, kas, anot pareiškėjo, akivaizdžiai patvirtina tęstinę veiklą. Vis dėlto, kaip skunde nurodo pareiškėjas, net ir turint šiuos faktinius duomenis, jokie tolesni veiksmai nebuvo atlikti.

Pareiškėjas skunde teigia manąs, kad atsakovė, žinodama, jog pagalbinės paskirties pastate negalima vykdyti komercinės pirties veiklos, turėjo pareigą ne tik įvertinti faktus, bet ir kreiptis į policiją bei kitus kompetentingus subjektus. Taip pat, anot pareiškėjo, neišnaudota galimybė kreiptis į UAB „Šiaulių vandenys“ ir gauti vandens bei nuotekų suvartojimo duomenis, kurie būtų objektyviai atspindėję pirties naudojimo intensyvumą – ypač žinant, kad [duomenys neskelbtini] faktiškai gyvena tik du asmenys.

Pažymi, kad atsakovė jau anksčiau yra konstatavusi statinio naudojimo ne pagal paskirtį faktą ir 2024 m. rugsėjo 19 d. raštu nurodė, jog veikla nutraukta. Atsižvelgiant į tuo metu surašytus Statinio techninės priežiūros patikrinimo akte Nr. AST-87-(22.12) nustatytus reikalavimus, savininkas turėjo teisės aktų nustatyta tvarka iki 2025 m. kovo 31 d. pakeisti pastato paskirtį, jei ketino toliau vykdyti

veiklą. Visgi, pareiškėjas skunde teigia, kad nuo to laiko skundais ir fotofiksacijomis nuolat informavo atsakovę, jog veikla tęsiama. Nurodo, kad 2025 m. gegužės 5 d. ir birželio 17 d. pateikti skundai vėl ignoruoti, nesiimta realių veiksmų, atsakovės atsakymai – formalūs, paremti tik savininko deklaracijomis.

Be to, pažymi, kad 2025 m. per vieną mėnesį buvo pateikti du atskiri skundai dėl medienos sandėliavimo valstybinės žemės teritorijoje, kuri ribojasi su [duomenys neskelbtini] sklypu. Prie skundų buvo pridėtos fotonuotraukos su aiškiai matomais medienos kiekiais – jose užfiksuoti du miškovežiai, kurių kiekvienas galimai gabenai apie 60 kubinių metrų medienos, o tai sudaro itin didelį, komercinei veiklai būdingą mastą.

Skundą pareiškėjas grindžia Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 4 straipsnyje nustatytais principais (teisėtumo, proporcingumo, objektyvumo ir atsakomybės), Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 40 straipsnio nuostatomis (dėl naudojimo ne pagal paskirtį), Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 505 straipsniu bei Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 36–39 straipsniais (dėl informacijos gavimo iš VMI).

Anot pareiškėjo, skundą teikia ne tik dėl formalios atsakomybės nebuvimo, bet ir dėl realios, ilgalaiinės jų, kaip kaimynų, gyvenimo kokybės blogėjimo, kurį lemia nuolatiniai dūmai.

Atsakovė atsiliepime su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovė nurodo, kad iš pareiškėjo skundo turinio galima suprasti, jog pareiškėjas skundžia atsakovės 2025 m. liepos 4 d. raštą Nr. SG-1005 „Dėl pakartotinio kreipimosi“ (minėta, Raštas), kuriuo buvo atsakyta į pareiškėjo 2025 m. birželio 17 d. skundą (DVS „Avilyš“ registracijos Nr. GP-876) dėl pastato naudojimo ne pagal paskirtį, adresu [duomenys neskelbtini].

Nurodo, kad skundžiamas Raštas yra informacinio pobūdžio, kuris pareiškėjui nesukelia jokių teisinių padarinių. Rašto tikslas yra informuoti pareiškėją apie ginčui aktualios situacijos sprendimui atliktus veiksmus, mano, kad vien dėl to skundo reikalavimai panaikinti skundžiamą Raštą yra teisiškai nepagrįsti.

Pažymi, kad pareiškėjo argumentai, jog skundžiamame Rašte, remiantis vien tik savininko paaiškinimu, teigiama, kad adresu [duomenys neskelbtini], jokia veikla šiuo metu nėra vykdoma, yra visiškai nepagrįsti. Anot atsakovės, skundžiamame Rašte pareiškėjas yra informuojamas apie atsakovės atliekamus veiksmus, įskaitant gautą informaciją iš būtent minėto pastato savininko. Toliau atsiliepime pateikiama ištrauka iš Rašto: „2025 m. liepos 2 d. Savivaldybės administracijos Statybos ir renovacijos skyrius gavo [duomenys neskelbtini] paaiškinimą GST-432, kuriame pateikta informacija, kad atsižvelgiant į 2024 m. rugpjūčio 29 d. Statinio techninės priežiūros patikrinimo akte Nr. AST-87-(22.12) surašytus reikalavimus, minima veikla buvo nedelsiant nutraukta ir toliau nevykdoma.“

Dėl pareiškėjo skunde pateiktos nuomonės, kad atsakovė turi pareigą kreiptis į policiją bei kitus kompetentingus subjektus, kad išspręstų ginčui aktualią situaciją dėl pastato naudojimo ne pagal paskirtį, atsakovė laiko, jog tokie pareiškėjo argumentai yra visiškai nepagrįsti. Pažymi, kad atsakovė, spręsdama klausimą dėl pastato naudojimo ne pagal paskirtį, nenustatė jokių nusikalstamos veikos apraiškų, todėl nėra jokio pagrindo kreiptis į policiją. Akcentuoja, kad vertindama pareiškėjo teiktą skundą dėl pastato naudojimo ne pagal paskirtį atsakovė veikia vadovaudamasi Lietuvos Respublikos statybos įstatymu (toliau – Statybos įstatymas) ir Statybos techniniu reglamentu STR1.07.03:2017 „Statinių techninės ir naudojimo priežiūros tvarka. Naujų Nekilnojamojo turto kadastro objektų (inžinerinių statinių) formavimo tvarka“ (toliau – Statinių reglamentas).

Nurodo, kad Reglamento VIII skyriaus „Naudojimo priežiūros tvarka“ pirmas skirsnis „Naudojimo priežiūrą atliekantys subjektai, naudojimo priežiūros organizavimas ir atlikimas“ nustato subjektus, kurie turi teisę atlikti statinio naudojimo priežiūrą, naudojimo priežiūros atlikimo tvarką. Statybos įstatymas nustato, kad statinių naudotojai privalo naudoti statinį (jo patalpas) pagal paskirtį, išskyrus Vyriausybės nustatytus atvejus (47 straipsnio 1 dalies 1 punktą). Pažymi, kad, vadovaujantis teisės aktų reikalavimais, atsakovė 2024 m. rugpjūčio 27 d. yra atlikusi Statinio techninės priežiūros patikrinimą vietoje bei, nustačiusi, kad pastatas naudojamas ne pagal paskirtį, surašė pastato savininkui reikalavimą statinį naudoti pagal paskirtį arba pakeisti jo pagrindinę

naudojimo paskirtį, atitinkančią vykdomą veiklą. Be to, atsakovė nurodo, kad toliau vykdydama statinių naudojimo priežiūrą 2025 m. birželio 10 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje ir toliau planuoja vykdyti ginčui aktualaus statinio naudojimo priežiūrą, vadovaudamasi teisės aktų reikalavimais ir juose nustatyta tvarka bei terminais. Atsakovės teigimu, pareiškėjo nuomonė, kad atsakovė turėjo pareigą kreiptis į policiją, yra visiškai nepagrįsta ir nesuprantama, nes policija statinio naudojimo ir techninės priežiūros procese nedalyvauja. Taip pat pastebi, kad į policiją gali kreiptis bet kas, įskaitant ir pareiškėją, jeigu įtaria kokią nors neteisėtą veiklą.

Pareiškėjo skundo argumentus, kad jo 2025 m. gegužės 5 d. ir birželio 17 d. atsakovei teikti skundai yra ignoruojami, nesimta realių veiksmų, atsakymai formalūs, paremti tik savininko deklaracijomis, atsakovė taip pat laiko visiškai nepagrįstais. Nurodo, kad pareiškėjo 2025 m. gegužės 5 d. skundas gautas atsakovės 2025 m. gegužės 6 d. ir užregistruotas Nr. GP-642, į kurį buvo atsakyta atsakovės 2025 m. birželio 5 d. raštu Nr. SG-859 „Dėl nuolatinės oro taršos ir viešosios tvarkos trikdymo gyvenamojoje aplinkoje“. Tuo kartu atsakovė informavo pareiškėją apie vykdomus veiksmus – apie tai, kad yra bendradarbiaujama su Nacionaliniu visuomenės sveikatos centru, bei nurodyta, kad artimiausiu metu atsakovė vykdys pakartotinį objekto patikrinimą. Pareiškėjo 2025 m. birželio 17 d. skundas buvo gautas ir užregistruotas atsakovės duomenų valdymo sistemoje Nr. GP-876, į kurį buvo atsakyta šioje byloje skundžiamu Raštu, kuriame buvo pareiškėjui nurodyta ginčui aktuali informacija dėl jau atliktų atsakovės veiksmų. Pažymi, kad pareiškėjas nėra ignoruojamas, atsakymai nėra formalūs, atsakovė vykdo statinių naudojimo ir techninę priežiūrą pagal teisės aktų reikalavimus, tačiau, galbūt, ne taip greitai, kaip to pageidauja pareiškėjas. Nurodo, kad šiuo metu yra vasaros laikotarpis, dalis atsakovės darbuotojų išeina į kasmetines atostogas, o tikrinamų objektų kiekis yra skaičiuojamas tūkstančiais, tačiau atsakovė toliau vykdo jai teisės aktuose numatytas pareigas, laikydamosi juose numatytos tvarkos.

Dėl pareiškėjo skundo teiginių, kad jis teikė du atskirus skundus dėl medienos sandėliavimo valstybinės žemės teritorijoje atsakovė, atsakovė pažymi, kad, būdama valstybinės žemės patikėtiniumi, nedelsiant reagavo į minėtus skundus – išsiuntė reikalavimą valstybinės žemės sklype sukrautos medienos savininkui, mediena buvo pašalinta.

Skundas tenkintinas iš dalies.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (minėta, Administracija arba atsakovė) Statybos ir renovacijos skyriaus 2025 m. liepos 4 d. rašto Nr. SG-1005 „Dėl pakartotinio kreipimosi“ (minėta – Raštas) teisėtumo.

Bylos rašytiniais duomenimis ir pareiškėjo bei liudytojos parodymais Komisijos posėdžio metu nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. gegužės 5 d. skundu „Dėl nuolatinės oro taršos ir viešosios tvarkos trikdymo gyvenamojoje aplinkoje“ (toliau – 2025-05-05 skundas) kreipėsi į atsakovę, prašydamas: 1) įvertinti oro taršos poveikį sveikatai, pasitelkiant Nacionalinį visuomenės sveikatos centrą (toliau – NVSC); 2) įvertinti, ar vykdomas *savivaldybės sprendimas (Komisijos pastaba – turimas omenyje Administracijos 2024 m. rugpjūčio 29 d. Statinio techninės priežiūros patikrinimo aktas Nr. AST-87-(22.12))*; 3) imtis administracinių priemonių veiklai stabdyti ir gyventojų interesams apginti. Taip pat 2025-05-05 skundu pareiškėjas prašė informuoti jį apie atliktus veiksmus.

2025-05-05 skunde pareiškėjas nurodė, kad nori atkreipti dėmesį į problemą, kuri tęsiasi jau ilgą laiką – [duomenys neskelbtini], esančio gyvenamojo pastato patalpose vykdoma neteisėta komercinė veikla – teikiamos pirčių paslaugos, kūrenama kietuoju kuru, o į kiemą nuolatos atvyksta lankytojai.

Toliau 2025-05-05 skunde pareiškėjas pateikė situacijos chronologinę raidą:, t. y. kad 2024 m. birželio 28 d. buvo pateiktas pirmasis skundas (toliau – 2024-06-28 skundas) NVSC dėl oro taršos ir galimai nelegalios veiklos, nurodant, kad pirties veikla vykdoma gyvenamojoje aplinkoje, dūmai nuolat sklinda į gretimus namus, įjungė net priešgaisrinę signalizaciją, o šeimoje auginami mažamečiai vaikai kvėpuoja užterštu oru. Pareiškėjas toliau minėtame skunde nurodė, kad NVSC 2024 m. rugsėjo 19 d. atsakyme nurodyta, jog dėl nepalankių meteorologinių sąlygų nebuvo galima paimti laboratorinių oro mėginių. Taip pat informuota, kad pareiškėjo 2024-06-28 skundo dalis dėl

pastato naudojimo ne pagal paskirtį perduota Šiaulių miesto savivaldybei nagrinėti pagal kompetenciją.

Administracijos Statybos ir renovacijos skyrius 2024 m. rugpjūčio 27 d. atliko patikrinimą, kurio metu nustatė, kad pagalbinio ūkio paskirties pastate įrengta pirtis, kurios patalpos užima daugiau nuo 50 procentų viso ploto, ir ji naudojama komerciniais tikslais, t. y. kaip paslaugų paskirties pastatas.

2024 m. rugpjūčio mėn. pastato savininkui surašytas patikrinimo aktas, kuriuo jis įpareigotas naudoti statinį pagal esamą – pagalbinio ūkio – paskirtį arba iki 2025 m. kovo 31 d. pakeisti pagrindinę naudojimo paskirtį, atitinkančią vykdomą veiklą.

2025-05-05 skunde pareiškėjas nurodė, kad gyvendamas [duomenys neskelbtini] nuolat patiria nepatogumus ir pavojų sveikatai dėl šalia esančiame pastate ([duomenys neskelbtini]) vykdomos veiklos: nuolat kūrenama pirtis sukelia didelį dūmų kiekį, kvapas sklinda į gyvenamuosius namus, dūmai veržiasi iš kamino bet kurią savaitės dieną, nepriklausomai nuo oro sąlygų ar paros laiko, mažamečių vaikų saugumui keliamas pavojus, nes neįmanoma naudotis kiemu dėl dūmų ir sveikatai žalingos aplinkos, prie kiemo intensyvus automobilių judėjimas, kas rodo klientų lankymąsi ir viešosios tvarkos trikdymą.

Nesulaukęs iš atsakovės atsakymo į 2025-05-05 skundą, pareiškėjas 2025 m. birželio 17 d. raštu „Pakartotinis kreipimasis dėl pakartotinai pastebėtos medienos sandėliavimo veiklos valstybinėje žemėje ir nepateikto atsakymo į ankstesnį skundą dėl neteisėtai vykdomos veiklos gyvenamojoje aplinkoje“ (toliau – 2025-06-17 skundas) kreipėsi į Administraciją, Šiaulių miesto merą, Šiaulių miesto savivaldybės administracijos direktorių ir Lietuvos Respublikos Seimo narį Domą Griškevičių dėl pakartotinai pastebėtos medienos sandėliavimo veiklos valstybinėje žemėje ir nepateikto atsakymo į ankstesnį skundą dėl neteisėtai vykdomos veiklos gyvenamojoje aplinkoje.

2025-06-17 skundu pareiškėjas prašė: 1) nedelsiant atlikti pakartotinį patikrinimą [duomenys neskelbtini] atkarpoje ir įvertinti ten vykdomos veiklos teisėtumą; 2) nurodyti, kas (fizinis ar juridinis asmuo) atsakingas už veiklos organizavimą ir ar jam suteikta teisė naudotis valstybine žeme; 3) imtis teisės aktuose numatytų poveikio priemonių pažeidimų atveju; 4) pateikti atsakymą į anksčiau pateiktą skundą dėl veiklos [duomenys neskelbtini] (pirtis), nurodant nagrinėjimo eigą ir priimtus sprendimus arba jų terminus.

2025-06-17 skunde pareiškėjas nurodė, kad jis 2025 m. gegužės 5 d. teikė skundą Administracijai dėl žaliosios miesto zonos naudojimo ne pagal paskirtį – valstybinėje žemėje [duomenys neskelbtini] gatvės atkarpoje tarp viadukų (Tilžės g. ir Žemaitės g.) laikomų medienos rąstų. Nurodė, kad teritorijoje, skirtoje reakcijai ir viešajam naudojimui, buvo vykdoma veikla, sukianti galimą aplinkosaugos, priešgaisrinę ir visuomenės saugumo riziką. Toliau 2025-06-17 skunde pareiškėjas nurodė, kad 2025 m. gegužės 6 d. Civilinės saugos ir teisėtvarkos skyrius raštu Nr. GSA-946 informavo, kad atliktas patikrinimas, atsakingi asmenys įpareigoti pašalinti medieną, o vėliau nustatyta, kad ji pašalinta, tačiau 2025 m. birželio 16 d., nuo 21 val., šioje teritorijoje vėl pastebėta vykdoma analogiška veikla – į teritoriją kraunama mediena, nėra jokių informacinių ženklų, leidimų ar kitaip pagrįstos teisės vykdyti ūkio veiklą valstybinėje žemėje, kas, anot pareiškėjo, rodo, jog anksčiau taikytos prevencinės ar poveikio priemonės buvo neefektyvios. 2025-06-17 skunde pareiškėjas nurodė, kad dėl 2025 m. gegužės 5 d. Administracijai pateikto 2025-05-05 skundo iki šiol nėra gavęs jokie atsakymo, nors praėjo daugiau kaip 40 kalendorinių dienų.

Atsakovė skundžiamu Raštu pareiškėjui atsakė, kad Administracijos atsakymas į pareiškėjo 2025-05-05 skundą buvo išsiųstas elektroniniu paštu 2025 m. birželio 5 d. Nr. SG-859 (pridėta rašto kopija). Taip pat Rašte atsakovė nurodė, kad Administracijos Statybos ir renovacijos skyrius rinkdamas informaciją dėl galimų pažeidimų 2025 birželio mėn. 10 d. vyko atlikti pagalbinio pastato, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini] (gautas sujungus ūkinį pastatą, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini] su pagalbinio pastatu, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini]) patikrinimą. Atvykę į vietą savininkų nerado, apžiūrint statinį iš gatvės pusės, pastebėjo iš kamino rūkstančius dūmus ir šalia pastato, galimai išėjusius iš pirties, žmones.

Rašte nurodyta, kad Administracija 2025 m. birželio 11 d. kreipėsi į Šiaulių apskrities valstybinę mokesčių inspekciją (toliau – Šiaulių AVMI) dėl informacijos pateikimo dėl veiklos

vykdymo, adresu [duomenys neskelbtini]. 2025 m. birželio 20 d. Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija atsiuntė atsakymą, kuriame informavo, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo (toliau – MAĮ) 39 straipsnio 2 dalimi rašte pateiktą informaciją apie mokesčių mokėtoją privalo saugoti paslapyje.

Atsakovės Rašte taip pat nurodyta, kad Administracijos Statybos ir renovacijos skyrius 2025 m. liepos 2 d. gavo [duomenys neskelbtini] paaiškinimą, kuriame pateikta informacija, jog atsižvelgiant į 2024 m. rugpjūčio 29 d. Statinio techninės priežiūros patikrinimo akte Nr. AST-87-(22.12) surašytus reikalavimus, minima veikla buvo nedelsiant nutraukta ir toliau nevykdoma.

Rašte, be kita ko, pareiškėjui nurodyta, kad esant užsitęsusiems kaimynų tarpusavio nesutarimams ar ginčams dėl statinių, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.103 straipsnio 2 dalimi, atsakovė rekomenduoja kreiptis į teismą.

Nesutikdamas su skundžiamu Raštu pateiktu atsakymu, pareiškėjas skundu kreipėsi į Komisiją, nuroydamas, kad Administracija išvadas apie veiklos nevykdymą, adresu [duomenys neskelbtini], daro vien remdamasi minėto adreso savininko paaiškinimu, ignoruodama savo pačios 2025 m. birželio 10 d. atlikto patikrinimo metu užfiksuotus iš pastato rūkstančius dūmus, iš pastato išėjusius asmenis, žmonių buvimą pirtyje, kas, anot pareiškėjo, akivaizdžiai patvirtina tęstinę veiklą, neišnaudodama galimybės kreiptis į UAB „Šiaulių vandenys“ ir gauti vandens bei nuotekų suvartojimo duomenis, kurie būtų patvirtinę pirties naudojimo intensyvumą. Pareiškėjas skundžiasi, kad nuo to laiko, kad atsakovė 2025 m. rugpjūčio 29 d. Statinio techninės priežiūros patikrinimo aktu Nr. AST-87-(22.12) konstatavo statinio naudojimo ne pagal paskirtį faktą ir 2024 m. rugsėjo 19 d. raštu nurodė, kad veikla nutraukta, pareiškėjas skundais ir fotofiksacijomis nuolat informavo atsakovę, jog veikla tęsiama, įskaitant ir skundus dėl miškovežiais atgabento didelio kiekio medienos sandėliavimo valstybinės žemės teritorijoje, kuri ribojasi su [duomenys neskelbtini] sklypu, tačiau jo skundai ignoruoti, nesiimta realių veiksmų, atsakovės atsakymai – formalūs, paremti tik savininko deklaracijomis.

Atsakovė teigia, kad skundžiamas Raštas yra informacinio pobūdžio, nesukeliantis pareiškėjui jokių teisinių padarinių. Anot atsakovės, skundžiamame Rašte pareiškėjas yra informuojamas apie atsakovės atliekamus veiksmus, įskaitant gautą informaciją iš būtent minėto pastato savininko. Toliau atsakovė nurodo, kad nenustatė jokių nusikalstamos veikos apraiškų, todėl nematė pagrindo kreiptis į policiją. Pažymi, kad 2024 m. rugpjūčio 27 d. atliko Statinio techninės priežiūros patikrinimą vietoje bei, nustačiusi, kad pastatas naudojamas ne pagal paskirtį, surašė pastato savininkui reikalavimą statinį naudoti pagal paskirtį arba pakeisti jo pagrindinę naudojimo paskirtį, atitinkamą vykdomai veiklai. Toliau vykdydama statinių naudojimo priežiūrą 2025 m. birželio 10 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje ir toliau planuoja vykdyti ginčui aktualaus statinio naudojimo priežiūrą. Dėl pareiškėjo skundo teiginių, kad jis teikė du atskirus skundus dėl medienos sandėliavimo valstybinės žemės teritorijoje atsakovė, atsakovė pažymi, kad ji nedelsiant reagavo į minėtus skundus – išsiuntė reikalavimą valstybinės žemės sklype sukrautos medienos savininkui, mediena buvo pašalinta.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau, minėta, – VAĮ; aktuali redakcija nuo 2024 m. sausio 1 d.), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1014 redakcija) patvirtintos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – Vyriausybės taisyklės), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (toliau – VSI), Statybos įstatymas, Statinių reglamentas, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas (toliau – ABTĮ).

Komisija, spręsdama skundžiamo Rašto teisėtumo klausimą, pirmiausia pažymi, kad atsakovė pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja asmenims teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAĮ 1 straipsnis).

Pažymėtina, kad VAĮ numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 straipsnio 10

dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis). Vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 1 dalimi, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Vyriausybės taisyklių 35 punkte nustatyta, jog prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Vyriausybės taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Vadovaujantis VAĮ 7 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais, visi viešojo administravimo subjektai: 1) teikia asmenims įstatymų nustatytą viešojo administravimo subjekto turimą informaciją; 2) konsultuoja asmenis viešojo administravimo subjekto kompetencijos klausimais.

VAĮ 30 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta, kad ūkio subjektų veiklos priežiūra atliekama, vadovaujantis, be kita ko, viešumo principu, kuris reiškia, kad informacija apie ūkio subjektų veiklos priežiūros atlikimo principus, procedūras ir rezultatus, atskleidžiamus apibendrinta forma, yra vieša. Šis principas netaikomas, jeigu informacijos atskleidimas trukdo siekti ūkio subjektų veiklos priežiūros tikslų arba gali būti pažeisti kituose teisės aktuose nustatyti konfidencialumo reikalavimai.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas); administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Vadovaujantis LVAT praktika, aiškinančia VAI 8 straipsnį (šiuo metu galiojančios įstatymo redakcijos atitiktis yra 10 straipsnis), individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės aktų reikalavimus; taip pat su gero administravimo principu (LVAT 2011 m. birželio 27 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011; 2014 m. kovo 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-662-839/14; 2014 m. kovo 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-997/2014; 2015 m. rugsėjo 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2760-492/2015; ir kt.).

Vadovaujantis Statybos įstatymo 2 straipsnio 55 dalimi, statinio naudojimo priežiūra – viešojo administravimo subjekto atliekama kontrolė, kurios tikslas – nustatyti, ar statinio techninė priežiūra atitinka šio įstatymo ir kitų teisės aktų, taip pat normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus, atitinkamai vadovaujantis Statybos įstatymo 2 straipsnio 60 dalimi, statinio priežiūra – šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų techninių, organizacinių ir viešojo administravimo priemonių visuma vykdamas statinio techninę priežiūrą ir statinio naudojimo priežiūrą.

Statybos įstatymo 49 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyta, kad statinių, nenurodytų šio straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose, naudojimo priežiūrą atlieka savivaldybių administracijos. Statinių naudojimo priežiūrą atliekantys viešojo administravimo subjektai tikrina, kaip statinių naudotojai vykdo Statybos įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos įstatymų bei teisės aktų nustatytus statinių techninės priežiūros ir naudojimo bei statinių saugos reikalavimus (Statybos įstatymo 49 straipsnio 2 dalis). Statinių naudojimo priežiūros atlikimo tvarką nustato aplinkos ministras (Statybos įstatymo 49 straipsnio 6 dalis).

Statinių reglamentas, be kita ko, nustato: viešojo administravimo subjektų, išvardytų Statybos įstatymo 49 straipsnio 1 dalyje (toliau – Subjektai), atliekamos statinių naudojimo priežiūros (toliau

– Naudojimo priežiūra) tvarką, atliekant naudojimo priežiūrą rengiamų statinių naudojimo priežiūros dokumentų formas ir informacijos apie atliktą Naudojimo priežiūrą teikimo tvarką; ir naujų nekilnojamojo turto kadastro objektų formavimo (kaip atskirus nekilnojamojo turto objektus suformuojant patalpas statinyje, statinius ir (ar) patalpas padalijant, atidalijant, sujungiant, perdalijant) tvarką.

Statybos įstatymo 49 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad statinių naudojimo priežiūrą atlieka šie viešojo administravimo subjektai: <...> 2) susisiekimo komunikacijų ir su jomis susijusių kitų inžinerinių statinių, taip pat hidrotechnikos statinių Baltijos jūroje ir vidaus vandens telkiniuose – Susisiekimo ministerija ir (ar) jos įgaliotos organizacijos (išskyrus susisiekimo komunikacijas, kurios nepriklauso jos valdymo sričiai) pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą sąrašą; 3) statinių, nenurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte, – savivaldybių administracijos; <...>.

VSĮ 6 straipsnyje nustatytos savarankiškosios savivaldybių funkcijos, iš jų – statinių naudojimo priežiūra įstatymų nustatyta tvarka (21 punktas), sanitarijos ir higienos taisyklių tvirtinimas ir jų laikymosi kontrolės organizavimas, švaros ir tvarkos viešose vietose užtikrinimas (36 punktas).

VAĮ 23 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad kiekvienas viešojo administravimo subjektas privalo priimti skundus ir juos nagrinėti pagal įgaliojimus.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje yra konstatavęs, jog administraciniame teisme nagrinėjamos bylos dėl individualaus administracinio akto teisėtumo ribas apibrėžia ne tik pareiškėjo suformuluotas skundo dalykas, bet pirmiausiai procesas, kuris vyko viešojo administravimo institucijoje, kurios sprendimas, veiksmai ar neveikimas yra skundžiami administraciniam teismui, t. y. administraciniame teisme nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis dėl tam tikro sprendimo priėmimo ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai. Administracinis teismas sprendžia dėl administracinių sprendimų ar veiksmų teisėtumo atsižvelgdamas į tai, koks prašymas buvo paduotas institucijai ir kokį sprendimą turėjo teisę priimti institucija nagrinėdama jai paduotą prašymą, ar priimtas sprendimas atitinka aukštesnės galios teisės aktus, ar šis sprendimas priimtas surinkus pakankamai faktinių duomenų, ar nagrinėjant klausimą nebuvo pažeistos procedūrinės taisyklės, o kartu ir besikreipiančio asmens teisės. Administracinis teismas neturi kompetencijos išspręsti klausimą, kuris nebuvo išnagrinėtas institucijoje, arba priimti administracinį sprendimą, nes byloje yra tikrinamas tik viešojo administravimo subjekto sprendimo, veiksmų ar neveikimo teisėtumas, t. y. vykdoma viešojo administravimo subjekto kontrolė (LVAT 2018 m. spalio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-704-602/2018).

Iš byloje pateiktų pareiškėjo 2025-05-05 skundo bei 2025-06-17 skundo (toliau abu – skundai) turinio matyti, kad pareiškėjas į atsakovę kreipėsi ne su prašymu suteikti informaciją, atlikti kokią administracinę paslaugą, o skundėsi atsakovei konkrečiai dėl kaimyninio sklypo savininko galimai neteisėtų veiksmų – pastato naudojimo ne pagal paskirtį komerciniais tikslais ir tais galimai neteisėtais veiksmais pažeidžiamų pareiškėjo (be kita ko, jo šeimos narių ir kitų kaimynų) teisių – intensyviai naudojamos pirties dūmais teršiamo oro.

Kaip nustatyta byloje pateiktais rašytiniais įrodymais, pareiškėjas skundais ir savo paties fiksuojamais faktines aplinkybes pagrindžiančiais įrodymais į atsakovę kreipiasi nuo 2024 m. birželio 28 d. Vis tik atsakovė skundžiamu Raštu tik informavo pareiškėją, kad Administracijos pareigūnai 2025 m. birželio mėn. 10 d. atliko pagalbinio pastato, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini] (gautas sujungus ūkinį pastatą, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini] su pagalbiniu pastatu, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini]) patikrinimą, 2025 m. birželio 11 d. kreipėsi į Šiaulių AVMI dėl informacijos pateikimo dėl veiklos vykdymo, adresu [duomenys neskelbtini], 2025 m. liepos 2 d. gavo ginčo adresu [duomenys neskelbtini], savininko [duomenys neskelbtini] paaiškinimą, kad pirties veikla nevykdoma ir rekomendavo pareiškėjui dėl ginčų su kaimynu dėl statinių kreiptis į teismą.

Skundžiamame Rašte nėra pateikta jokios informacijos apie dėl pareiškėjo skundų priimtą sprendimą – ar skundai pasitvirtino, ar ne, ar patikrinimo procedūra toliau tęsiama/bus tęsiama ar ne. Taip pat Rašte nėra išreikšta Administracijos pozicijos dėl pareiškėjo 2025-06-17 skunde nurodytų aplinkybių, kad po to, kai 2025-05-05 skundu jis kreipėsi į Administraciją dėl žaliojoje miesto zonoje

– valstybinėje žemėje [duomenys neskelbtini] gatvės atkarpoje tarp viadukų (Tilžės g. ir Žemaitės g.) laikomų medienos rąstų, po ko Administracija 2025 m. gegužės 6 d. įpareigojo atsakingus asmenis medieną pašalinti, 2025 m. birželio 16 d. šioje teritorijoje vėl pastebėta vykdoma analogiška veikla – minėtoje teritorijoje kraunami dideli kiekiai medienos.

LVAT praktikoje įtvirtinta, kad asmenys, inicijavę patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę būti tinkamai informuoti apie konkretaus patikrinimo rezultatus (LVAT 2012 m. sausio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-492-23/2012, 2012 m. spalio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-858-710/2012, 2014 m. liepos 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS858-537/2014).

Analizuodamas VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintus individualaus administracinio akto turiniui keliamus reikalavimus, LVAT nuolat akcentuoja iš šio straipsnio kylančius motyvuotumo ir aiškumo imperatyvus. Motyvavimo pareigos turinys LVAT praktikoje visų pirma siejamas su teisėtumo principo suponuojamų reikalavimų laikymusi. Aiškindamas Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnį (pagal galiojusią iki 2020 m. lapkričio 1 d. redakciją, 8 VAĮ straipsnis atitinka šiandien galiojantį VAĮ 10 straipsnį, todėl ta pati LVAT praktika turi būti taikoma ir aiškinant VAĮ 10 straipsnio nuostatas), LVAT yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2011 m. birželio 27 d. sprendime administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011 išaiškino, jog Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindas, motyvai. Todėl, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo ad hoc (lot. šiuo atveju) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą.

Teismas, vertindamas viešojo administravimo subjekto priimto ginčijamo administracinio akto teisėtumą, pirmiausia privalo nustatyti, ar jis atitinka VAĮ 3 straipsnyje, 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtintus teisėtumo bei pagrįstumo kriterijus. LVAT ne kartą pabrėžė, kad individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus, logiškas ir pakankamas, taip pat nesudarantis galimybių asmeniui, dėl kurio jis priimtas, dėl neaiškių išvadų elgtis dviprasmiškai (ABTĮ 10, 23 ir 56 straipsniai). Ši teisės norma tiesiogiai siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus. Teismui ABTĮ nustato imperatyvią pareigą patikrinti, ar nėra ABTĮ 91 straipsnyje nurodytų pagrindų (administracinis aktas turi būti panaikintas, jeigu jis yra: neteisėtas iš esmės, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams (1 punktą); neteisėtas dėl to, jog jį priėmė nekompetentingas viešojo administravimo subjektas (2 punktą); neteisėtas dėl to, jog jį priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą (3 punktą).), kuriems esant viešojo administravimo metu priimtas sprendimas (įsakymas, aktas ir t. t.) yra naikintinas (ABTĮ 10 ir 23 straipsniai, LVAT 2010 m. lapkričio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-63-1610/2010).

LVAT jurisprudencijoje nuosekliai pabrėžiama viešojo administravimo subjektų pareiga laikytis teisės principų. Pasak teismo, kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma bendrųjų, be kita ko, konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo

ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.) (LVAT 2014 m. balandžio 3 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-492-801/2014). VAĮ 3 straipsnyje numatytais principais yra grindžiamas geras viešasis administravimas (LVAT balandžio 30 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-492-1978/2012). Tinkamas, atsakingas valdymas, kaip ne kartą akcentuota LVAT praktikoje, yra neatsiejamas nuo gero administravimo reikalavimų (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2015 m. gruodžio 21 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I-7-552/2015). Taip pat paminėtina, kad vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms (LVAT 2005 m. gegužės 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A10-655/2005). Teisės aktuose apibrėžta valstybės institucijų kompetencija suteikia joms teisę, o atitinkamais atvejais – pareigą veikti nustatytu būdu/imtis priemonių problemoms spręsti.

Kaip jau minėta, pareiškėjas skundais kreipėsi į atsakovę, be kita ko, prašydamas Administracijos, kaip vykdančios statinių naudojimo priežiūrą pagal Statybos įstatymo 49 straipsnį ir, vadovaujantis VAĮ 11 straipsniu, nagrinėjančios asmenų skundus dėl teisėtų interesų pažeidimo, atlikti būtiną patikrinimą, tyrimą ir priimti sprendimą. Taigi, atsakovė, kaip viešojo administravimo subjektas, savo kompetencijos ribose privalėjo išnagrinėti pareiškėjo skundą ir pateikti jam atsakymą dėl skundo dėl galimo pastato naudojimo ne pagal paskirtį pasitvirtinimo ar nepasitvirtinimo.

Komisija šio ginčo kontekste akcentuoja, jog viešojo administravimo subjektui pateikęs prašymą/skundą asmuo įgyja teisėtą lūkestį, kad prašymą nagrinėjančios institucijos atliks reikiamus veiksmus ir priims sprendimus per teisės aktuose nustatytus terminus. To neatlikdamos per nustatytus terminus institucijos šį teisėtą lūkestį pažeidžia ir sukuria teisinio neapibrėžtumo situaciją, kas iš esmės nesiderina su konstituciniais teisinio tikrumo ir teisinio saugumo principais.

Aukščiau aptartus atsakovės veiksmus ir pareiškėjui šioje byloje ginčijamu Raštu pateikto atsakymo turinį, Komisijos vertinimu, nėra pagrindo laikyti teisėtais ir atitinkančiais gero viešojo administravimo principus. Komisija, išnagrinėjusi bylą ir atsižvelgdama į visumą pirmiau nurodytų argumentų, daro išvadą, jog ginčijamas Raštas priimtas nesilaikant VAĮ administraciniam sprendimui priimti taikytinos tvarkos, pažeidžiant imperatyvius teisės aktų nuostatas, Rašto trūkumai yra esminiai ir dėl jų atsakovės priimtas skundžiamas dokumentas nelaikytinas objektyviu. Rašte turi būti išsamiai nurodytos visos reikšmingos faktinės aplinkybės ir motyvai, argumentai ir teisinės nuostatos, kuriomis vadovautasi priimant sprendimą.

Komisija vertindama Raštą teisėtumo aspektu, konstatuoja, kad atsakovė nagrinėjamu atveju pažeidė VAĮ 10 straipsnio nuostatas, gero viešojo administravimo principą, VAĮ 3 straipsnio 4 ir 5 punktuose įtvirtintus įstatymo viršenybės bei išsamumo principus, todėl yra pagrindas Raštą panaikinti, o atsakovę įpareigoti iš naujo išnagrinėti pareiškėjo skundus ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Komisija pažymi, kad viešojo administravimo subjektas *per se* ([lot.], *savaime, pats vienas*) turi teisę priimti bet kokią sprendimą savo kompetencijos ribose pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus. Šiuo atveju Komisija neturi teisės nurodyti atsakovei, kaip viešojo administravimo subjektui, kokius konkrečius veiksmus, susijusius su pareiškėjo skundų nagrinėjimu, ji turi atlikti. Dėl to pareiškėjo skundo išvestiniai reikalavimai įpareigoti atsakovę atlikti papildomą patikrinimą skirtingomis paros dienomis ir savaitgaliais“ bei „įpareigoti atsakovę kreiptis į Valstybinę mokesčių inspekciją, policiją ir UAB „Šiaulių vandenys“ atmestini kaip nepagrįsti.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. Y. skundą tenkinti iš dalies.

Įpareigoti Šiaulių miesto savivaldybės administraciją per 20 darbo dienų nuo šio Komisijos sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. gegužės 5 d. ir birželio 17 d. skundus ir pateikti naują, teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Kitoje dalyje pareiškėjo skundą atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Raminta Ramanauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė